

[Aase Olesen]

Vedrørende socialministerens indlæg er det vigtigt for mig lige at sige, hvad det er, jeg taler om. Når jeg taler om de unge, så taler jeg altså om de 18-22-årige, dem, der er under 23, og det er nogle andre end de langtidsledige, som de 3 ministre nu har sat sig sammen for at løse problemerne for. Jeg tror godt, jeg tør byde på, hvordan den typiske langtidsledige ser ud. Det er en enlig mor mellem 25 og 30 år med et par børn. Det siges i hvert fald alle vegne ude i kommunerne, at sådan ser det ud.

Men det, jeg er opmærksom på, er, at der faktisk er foretaget – og det var der også i lovforslag nr. L 116 fra sidste år – en nedskæring af beløbet for de hjemmeboende unge fra 1.394 kr. i kontanthjælpsforsøget til 1.222 kr. Vi har også fået forklaringen herpå. Man synes, at hjælpen til de udeboende var for dårlig, og så har man taget pengene fra de hjemmeboende.

Jeg synes nok, det er vigtigt samtidig at sige, at vi under udvalgsarbejdet sidste år fandt ud af, at det var en meget forskellig praksis, man havde i forsøgskommunerne med hensyn til, om man gav de hjemmeboende boligtillæg eller ej, og det er jo ret afgørende i denne sag, om der gives boligtillæg. Det skulle jo nødvendigvis være sådan, at vi ligefrem får indrettet systemet sådan, at vi næsten direkte sparker de unge mennesker ud af hjemmet, hvis de ikke har noget at tage sig til. Det er der faktisk ingen der er tjent med, heller ikke boligpolitisk.

(Kort bemærkning).

Mette Groes (S):

Jeg vil godt sige til fru Aase Olesen om det med, om man har rimeligt med penge, når man er kontanthjælpsnyder, eller man ikke har, at det fremgår af et notat, vi har fået fra Socialministeriet, at hvis man ser på den disponible indtægt for beskæftigede og dagpengemodtagere og den disponible indtægt for kontanthjælpsmodtagere, så har kontanthjælpsmodtageren en betydelig lavere indtægt, og den stiger også meget mindre end de andre gruppers indtægter. Her synes jeg egentlig, vi har et meget godt belæg for, at der kan være god grund til at være bekymret for, om de kan klare sig.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Det er i hvert fald vigtigt lige at slå fast, at der er ingen her, der har talt om, at de grupper, vi taler om nu, har rigeligt med disponibel indtægt. Det er der ingen, der har gjort.

Det, jeg har gjort opmærksom på, er, at der findes tilfælde i dag, og det gør der også efter den nye lov, hvor man kan sige, at det koster penge at gå på arbejde. Det kan fru Mette Groes se på tabellerne. Det er nogle ubehagelige eksempler, og derfor er der en grænse for, hvor langt vi kan gå med yderligere at forbedre kontanthjælpsmodtagernes forhold. Man må se det i sammenhæng med lavtlønsgrupperne og deres skattebyrder.

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg kan helt tilslutte mig fru Aase Olesens betragtninger om ydelserne, som de er kommet til udtryk her.

Til fru Mette Groes, som spurgte til revalideringsvejledningen, vil jeg sige, at vi plejer at have den ordning, at sådan noget får man over til orientering, når det er sendt ud. Jeg synes naturligvis, da vi nu sidder med et lovforslag, der vedrører præcis samme emne, at det vil være rimeligt, at vi i socialudvalget også skeler til denne vejledning, inden den bliver sendt ud.

Med hensyn til fru Mette Groes' bemærkninger om denne pulje til ekstra ting – fru Mette Groes nævnte specielt de enlige forsørgere – kan jeg sige, at jeg har præcis den samme fornemmelse som fru Aase Olesen, at netop i gruppen de 20-30-årige, som vi nu specielt forsøger at gøre noget for, er en meget væsentlig del enlige forsørgere, som har været på hjælpen meget længe.

Vedrørende hr. Agerschous bemærkninger om 9 måneders reglen: jeg kan ikke se, at der er noget særligt nyt at sige om den, men lad os da tage den drøftelse i forbindelse med spørgsmålet om de initiativer, som vi agter at tage for de unge, som specielt har hængt der meget længe.

Og til fru Aase Olesen: jeg er udmærket klar over, at det initiativ, regeringen agter at tage vedrørende disse 20-30-årige, ikke dækker hele det problem, som fru Aase Olesen nævner. Jeg er klar over, at fru Aase Olesen interesserer sig for de 18-23-årige, og jeg vil foreslå, at vi drøfter det, vi her har drøftet, videre under udvalgsbehandlingen.